

летало диво пиле, Ъ грабнала невеста-та, Распердуди невеста-та (*птица подмрежница*), Секое търнче и тарбуфче, Секое грутче (*напеч.* грумче) и пердуфче. *M.* 23. Ми пърсна' да бегаетъ Сто свато'и, петь кумо'и. И четири деверчина; Кой подъ грутче, кой надъ грутче, Кой подъ търнче, кой надъ търнче, Кой подъ глокче, кой надъ глокче (*шутливо о птицахъ*). *ib.* 24. Кога бъше зима со снего'и, Ми да'аше грутка снего'ита. *ib.* 54. Що ми съ бълеш, лелентъ? Ели ми съ бълши шаторъ? Ель ми съ грутка снежовци? *ib.* 261. Во извор-отъ до две груди-снегови. *ib.* 437. Станафъ пиле шарено, Пойдофъ въ гора зелена, Найдофъ грутка снего'а. *ib.* 470. Кога съ разбудвамъ—Въ уста ми клажать грутка шекеро'а. *ib.* 496. Дедо седитъ на грутка, и си плетитъ южучка. *ib.* 667. Седумъ дупки въ ёдна грутка (глава). *M.* р. 531 (нат.).

Груица 1) женское имя макед. эпосей, записанныхъ въ *Панагорицъ*, коимъ названа племянница героя *Неделька*: Груица каже чичу си: „Чично Неделко, Неделко!“ *Ч.* 285. А Татарче имъ думаше: Азъ несъмъ хасъмъ Татарче, Азе съмъ младо робено Въ Татарски-те години: Немамъ си пиде никого, Имамъ си чично Недельо И имамъ сестра Груица, Ама съмъ малко робено,—Нейде и да ги видя, Неща да ги познаю. *ib.* 286. 2) мужское имя эпосей цикла македонского съ образ. уменьш. **Грујо** (ср. эпосъ сербскій): Груица Новеговъ. *M.* 122. Тамо лежить Грујо лудо дете. *ib.* 230.

Грумка имя собств. женщ. *M.* 1:

Групъ с. м. пакеть, посылка (син. връзка, възвезль): Групове ся прiemать до 8-й часъ, а писма до 8½ часа. *Л.Д.* 1869 р. 47,

Грудливъ пр. производ. отъ груда шероховатый, кочковатый (ср. и-слав. *гроудникъ* *трахус*, *asper*): Една нива грудлива си изникина трева, на трева-та дваесетъ браки (классъ). *M.* 531 (нат.).

Грухамъ ил. дл. толку: Сега ми трѣбаше единъ каменъ стѣнь (чутура), за да грухамъ пшеницѧ си. *Рс.* 72.

Гружкамъ ил. дл. звукоподражательный учащ. знач., син. квичъ.

Гръба с. ж. горбъ. **Гръбица** ум. горбикъ **Гръбы** мн. спина: Тогава та си разпасала поясъ (пвицѧ) и гы (*дръва-та*) натоварила на гърбы. *Пк.* 138. А говѣдаръ лѣжалъ на гърбы си, подъ единъ крушъ. *ib.* А пакъ на гръбнака (*на камилъ-тѫ*) ся намира единъ гръбицѧ, коя-то състои само отъ жиръ (лой). *Л.Д.* 1871 р. 108 Остаяти лоши грозоты и гръбы по снагѫ-тѫ. *ib.* р. 125.

Гръбавъ пр. горбатый: На помина едно ле старо гърбаво, Имъ посака трово погача да ручатъ—На посака тро'а вода да пиесть. *M.*